

PLUDRY (3) *sb pl t*

[*N* pludry. ◇ *G* pludr(o)w.] ◇ *A* pludry (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII w.

Szerokie spodnie o fantazyjnym kroju z sukna lub aksamitu; braccæ laxæ, feminalia follicantia a. inflanta, follicantes caligæ Cn (3) : Owy pludry opuchłe łzkárpety/ moftárdy/ Niedawno tho tu przyniołł włoſki narod hárdy. BielSat B3v [idem] BielRozm 12; [Wízitki Xięſtwa y Páńſtwá Rzeſkie/ y ile ich kolwiek pludrow vżywa [...] ná Polſkę y Litwę ſię byli oburzyli StryjKron 530 marg; Ow łobie dał vrobić kábat porzezány/ Ten pludry iáko wory ZbylŻyw A3v (Linde); InwMieszcz 1573 nr 185; ŁaszczOkulary G2; Sentencja B2v; Mojżesz Żyd krak(owski) poſyła na Ślączo [!] 11 kunic [...], ſtarą ſzubkę liſią, pludry aksamitne z kabatem ſtare HandelŻyd 88, 67; Płudry/ ex germ: Caligæ follicantes. Volck Rrr].

Zwroty: eufem. »w pludry całować« (1): gdy bym iá to dwoie/ to ieſt/ Ewángeliá y zakon mogł dobrze rozeznáć/ chciał bym mu [szatanowi] ná káżdą godźinę powiedźcieć/ áby mię wpludry etc. całował. ReszPrz 48.

[eufem. »pludry popiżmować«: pokałz cudá iákie [...]. Wiem że nie pokażełz/ krom onego kiedy Luther czártá chcąc z iedney biały głowy wygnáć/ widząc ſię być od niego w Sákrýſtíey przyſkwártym pludry popiżmował. EmporEkscep G.]

[żart. »pludry z nog zrzucać«: A oni [Krzyżacy] vćiekáli pludry z nog zrzucáiąc StryjKron 530; StryjPoczqt 356.]

Cf PLODERHUZY

DDJ